

Abstract of the Works

Submitted by Dr. Jean Crombois

for the Habilitation Procedure for the Academic Position of Associate Professor

in Area of Higher Education 3. Social Sciences, Economics, and Law,

Professional Field 3.3. Political Science

Резюмета на трудовете

представени от д-р Жан Кромбоа

за конкурс за академичната длъжност “доцент”

в област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки,

професионално направление 3.3. Политически науки

HABILITATION WORK – MONOGRAPH

1. Crombois, J.-F. (2011). Camille Gutt and postwar international finance.

ABSTRACT

As a businessman, financier, diplomat, minister, and the first Managing Director of the International Monetary Fund (1946–1951), Camille Gutt (1884–1971) played a key role in the rise of international financial diplomacy from the 1920s through the early 1950s.

This book positions itself as a case study in international relations and financial history, arguing that international financial diplomacy offers a fresh lens through which to understand relations between states. It aims to contribute to scholarship by highlighting not only the role of individual actors—their perceptions and decisions—but also by reassessing the construction of the postwar economic order in light of interwar experiences. In doing so, it complements existing works by leading economists, historians, and political scientists such as Barry Eichengreen (Berkeley), Patricia Clavin (Oxford), Harold James (Princeton) and Niall Ferguson (Hoover Institute).

This book complements the author’s earlier dissertation by focusing on Gutt’s contributions to the postwar financial and economic order, offering a different perspective. It also introduces new materials that emphasize the international dimensions of Gutt’s work, expanding beyond the primarily domestic focus of the earlier study.

This book emerged from a three-year tenure as a Wiener-Anspach Postdoctoral Fellow at Balliol College, Oxford University, from 1999 to 2002, as well as from a subsequent one-semester stay as a Visiting

Senior Research Fellow at the Centre for Modern European History at Oxford University in the spring of 2010.

The book is divided into five chapters. Chapter one provides an overview of Gutt's career during the interwar period. Chapter two examines Gutt's participation in the discussions held in London regarding the postwar monetary and financial order. Chapter three explores Gutt's own plans for postwar regional cooperation, embodied in the Benelux project and its failed expansion to include France and Britain. Chapter four addresses Gutt's contributions to the discussions that led to the establishment of the Bretton Woods institutions, including the World Bank and the International Monetary Fund. Finally, chapter five discusses Gutt's experience as the first Managing Director of the International Monetary Fund from 1946 to 1951, highlighting his role in navigating the challenges of Europe's postwar reconstruction and the emerging Cold War.

Камий Гут и следвоенната международна финансова система.

РЕЗЮМЕ:

Като предприемач, финансист, дипломат, министър и първи управляващ директор на Международния валутен фонд (1946–1951), Камий Гут (1884–1971) играе ключова роля в развитието на международната финансова дипломация от 1920-те до началото на 1950-те години.

Тази книга се позиционира като казус в областта на международните отношения и финансовата история и аргументира тезата, че международната финансова дипломация предлага нова гледна точка за разбиране на отношенията между държавите. Тя цели да допринесе за научните изследвания в тази област, като подчертава не само ролята на отделните актьори, техните възприятия и решения, но и като преразглежда конструирането на следвоенния икономически ред в светлината на събитията в периода между двете световни войни. По този начин тя допълва съществуващите изследвания от водещи икономисти, историци и политолози като Бари Айхънгрийн (Бъркли), Патриша Клейвин (Оксфорд), Харолд Джеймс (Принстън) и Ниъл Фъргюсън (Институт Хувър).

Книгата допълва по-раншната дисертация на автора, като разглежда основно приноса на Гут за създаването на следвоенния финансов и икономически ред, изхождайки от различна гледна точка. Освен това представя нови материали, които акцентират върху международните измерения на работата на Гут и разширяват предимно вътрешнополитическия и икономически фокус на по-ранното изследване.

Тази книга е резултат от тригодишен период като стипендиант Wiener-Anspach в Колежа Балиол (Оксфордски университет) от 1999 до 2002 г., както и от последващ едносеместриален престой като Visiting Senior Research Fellow в Центъра за модерна европейска история към Оксфордския университет през пролетта на 2010 г.

Книгата е разделена на пет глави. Първата глава представя обзор на кариерата на Гут през междувоенния период. Втората глава разглежда участието на Гут в дискусиите, проведени в Лондон относно следвоенното парично и финансово устройство. Третата глава изследва плановете на Гут за следвоенно регионално сътрудничество, въплътени в проекта Бенелюкс и неуспешното му разширение с включването на Франция и Великобритания. Четвъртата глава се фокусира върху приноса на Гут в дискусиите, довели до създаването на Бретън-Уудските институции, вкл. Световната банка и Международния валутен фонд. Последната пета глава разглежда опита на Гут като първи управляващ директор на Международния валутен фонд от 1946 до 1951 г., като подчертава ролята му за преодоляването на предизвикателствата на следвоенното възстановяване на Европа и започващата Студена война.

PUBLICATIONS

1. Crombois, J. F. (1994). *L'univers de la sociologie en Belgique de 1900 à 1940*. Editions de l'Université de Bruxelles. 150 pp. ISBN 10: 2800410965 ISBN 13: 9782800410968

ABSTRACT

The Institute of Sociology, founded in 1902 by Ernest Solvay (1838–1922), represents a unique example of the organization of social sciences and sociology in Belgium.

Under the energetic leadership of Émile Waxweiler (1867–1916), the Institute of Sociology—this “research laboratory”—established itself as a key center for sociological investigation. The collections of its library, housed in the main space of the former building at Parc Léopold in Brussels, form the backdrop for an extraordinary intellectual adventure. Studying this institute allows us to trace one of the main episodes in the emergence of sociology in Belgium at the turn of the 19th and 20th centuries. Confronted with the Second Industrial Revolution and the rise of colonialism, the discipline in Brussels followed a distinctive path in its research, influenced by German, French, and Anglo-Saxon approaches.

The book examines the emergence of sociology as a modern academic discipline, considering both its national and international contexts. It also explores the relationships between the social sciences and the natural sciences, the interplay between sociology and ethnology—particularly in the context of debates on Durkheim’s views on totemism —and the development of political economy, including the influence of German sociologists such as Gustav Schmoller and Max Weber.

Развитието на социологията в Белгия, 1900-1940 г.

РЕЗЮМЕ:

Институтът по социология, основан през 1902 г. от Ернест Солвей (1838–1922), представлява уникален пример за организацията на обществените науки и социологията в Белгия. Под

енергичното ръководство на Емил Ваксвайлер (1867–1916) Институтът по социология – тази нова „изследователска лаборатория“–се утвърждава като ключов център за социологически изследвания. Колекциите на неговата библиотека, разположени в основното пространство на бившата сграда на института в парк Леополд в Брюксел, предоставят възможност за едно изключително интелектуално приключение. Изучаването на този изследователски институт ни позволява да проследим един от основните периоди в зараждането на социологията в Белгия около края на 19-и и началото на 20-и век. Изправена пред втората индустриална революция и развитието на колониализма, социологията в Брюксел следва особен път в своите изследвания, повлияна от германски, френски и англосаксонски подходи.

Книгата разглежда появата на социологията като модерна академична дисциплина, като взема предвид както националния, така и международния контекст. Тя също така изследва взаимоотношенията между обществените и естествените науки, взаимодействието между социологията и етнологията – особено в контекста на дебатите около възгледите на Дюркем за тотемизма – както и развитието на политическата икономия, включително влиянието на германски социолози като Густав Шмолер и Макс Вебер.

2. Crombois, J. F. (2025). Bulgarian foreign policy and the war in Ukraine: moving towards a more assertive pro-western foreign policy? Cambridge Review of International Affairs, 1–23. ISSN 09557571, 1474449X

ABSTRACT:

This article examines the evolution of Bulgarian foreign policy toward Russia and Ukraine since the 2022 Russian invasion, emphasising domestic political dynamics. Since 2022, Bulgaria has adopted a more assertive pro-western stance, prompting an investigation into the sustainability of this shift in relation to domestic political contestation and public opinion. The study argues this shift was made possible thanks to significant changes in Bulgaria’s political landscape since 2021 rather than being merely a reaction to the war. While a pro-western elite consensus developed, particularly in support of Ukraine, voting patterns often diverged from majority-opposition norms, influenced by strategic considerations within ruling and opposition parties. Contestation arose from socialist and far-right parties, as well as President Rumen Radev. Notably, this elite pro-western shift has not aligned with public opinion changes. The study concludes that the sustainability of this reorientation depends on political parties’ ability to establish stable pro-western governing coalitions.

Българската външна политика и войната в Украйна: Преход към по-настоятелна прозападна външна политика?

РЕЗЮМЕ:

В статията се изследва еволюцията на българската външна политика спрямо Русия и Украйна след руската инвазия през 2022 г., като се акцентира върху вътрешнополитическата динамика. От 2022 г. България възприема активна прозападна позиция, което налага проучване на устойчивостта на тази преориентация във връзка с вътрешнополитическите конфликти и общественото мнение. В изследването се твърди, че тази промяна не възниква просто като реакция на войната, а става възможна вследствие на значителни промени във вътрешнополитическия пейзаж от 2021 г. насам. Въпреки че се формира про-западен консенсус сред политическия елит, особено в подкрепа на Украйна, изборните резултати често се разминават с обичайното противопоставяне мнозинство–опозиция, като са повлияни от стратегическите съображения сред управляващите и опозиционните партии. На новия външнополитически курс се противопоставят социалистическата и крайнодесните партии, както и президентът Румен Радев. Забележително е, че тази про-западна преориентация сред политическия елит не е прудружена от съответни промени в общественото мнение. Може да се направи заключението, че устойчивостта на тази преориентация зависи от способността на политическите партии да създадат стабилни прозападни управляващи коалиции.

3. Crombois, J.F. (2023). Contesting the West? Domestic Contestation in Bulgarian Foreign Policy From 2014 to 2022. *Baltic Journal of Law & Politics*, Vytautas Magnus University, Vol. 16 (Issue 1), pp. 174-189. ISSN 20290454

ABSTRACT:

This article addresses the evolution of Bulgarian foreign policy since the start of the Russian Ukrainian crisis of 2014 until 2022 through the prism of domestic contestation of foreign policy choices and decisions. The article reviews four key votes that took place during the period that related to NATO decisions and EU-related decisions towards the situation in Ukraine. This article raises three central questions. First: to what extent were Bulgarian foreign policy decisions related to NATO and the EU increasingly contested and politicized in domestic politics? Second: what is the impact of domestic political dynamics in terms of fragmentation, coalition building and role of smaller fringe extreme right political parties on the growing politicization and contestation of Bulgarian foreign policy towards NATO and the EU? Third: to what extent might such politicization and contestation question Bulgaria's commitments to both NATO and the EU?

Със или срещу Запада? Вътрешнополитическите сблъсъци относно външната политика на България, 2014-2022 г.

РЕЗЮМЕ:

В статията се разглежда развитието на българската външна политика от началото на руско-украинската криза през 2014 г. до 2022 г. през призмата на вътрешнополитическото противоборство

относно съответните външнополитически решения. Анализират се четири ключови гласувания проведени през този период, свързани с решения на НАТО и на ЕС по отношение на ситуацията в Украйна. Поставят се три основни въпроса. Първо: до каква степен свързаните с НАТО и ЕС български външнополитически решения стават обект на нарастващо противоборство и политизация във вътрешната политика? Второ: какво е въздействието на вътрешнополитическите промени – вкл. партийната фрагментация, изграждането на коалиции и ролята на малките крайнодесни партии – върху засилващата се политизация и противоборство в българската външна политика по отношение на НАТО и ЕС? Трето: до каква степен тази политизация и противоборство може да постави под въпрос ангажиментите на България към НАТО и ЕС?

4. Crombois, J. F. (2021). Small country and European security: The case of Bulgaria-Russia relations since 2014. In: Small States and Security in Europe (pp. 155-170). Routledge. ISBN 9780367535520

ABSTRACT:

This chapter discusses Bulgaria-Russia relations since the Ukrainian crisis of 2014 to present from the perspective of small state foreign policy and its interplay with European Union (EU) policymaking. In particular, it emphasises the importance of the dilemma between integration and autonomy that a small state like Bulgaria faces when dealing with Russia while underlining the importance of the domestic politics dimension. In Bulgaria, such domestic dimension takes the form of the populist nature of domestic politics characterised by a political instability and the multiplication of small parties, mostly adopting pro-Russia positions. More specifically, this contribution deals with both the issues of energy security and EU sanctions that were at heart of Bulgaria-Russia relations since 2014. In both issues, the Bulgarian governing elites resorted to a token autonomy. Such a token autonomy took the form of seeking to disconnect national foreign policy from EU policymaking as means of mediating between the costs and benefits provided by its membership of the EU and the need to respond to the volatility of national domestic politics in Bulgaria and its pervasive populist nature.

Малките страни и европейската сигурност: Казусът с българо-руските отношения от 2014 г. насам.

РЕЗЮМЕ:

В тази глава се разглеждат отношенията между България и Русия от кризата в Украйна през 2014 г. до настоящия момент през призмата на външната политика на малките държави и нейната взаимовръзка с политиките на Европейския съюз (ЕС). Особено внимание се отделя на дилемата интеграция или самостоятелна политика, с която малка държава като България се сблъсква в отношенията си с Русия, като се подчертава значимостта на вътрешнополитическото измерение. В

България това измерение се проявява чрез популисткия характер на вътрешната политика, характеризираща се с политическа нестабилност и роене на малки партии, повечето от които възприемат проруски позиции. Изследването се фокусира по-конкретно върху въпросите на енергийната сигурност и санкциите на ЕС, които заемат централно място в българо-руските отношения след 2014 г. И по двата въпроса българските управляващи елити прибягват до символично самостоятелна политика. Тази тенденция се проявява в опити за дистанциране на националната външна политика от политиките на ЕС, с което се търси баланс между разходите и ползите от членството в ЕС и реакция срещу нестабилната, податлива на популизъм вътрешнополитическа среда в България.

5. Crombois, J. F., & Elagina, D. (2018). La crise Ukrainienne: un défi pour la diplomatie européenne. Hermes, La Revue, 81(2), 133-140. ISSN 0767-9513, online ISSN 1963-1006

ABSTRACT:

This article uses the concepts of “communication” and “incommunication” developed by French sociologist Dominique Wolton in order to examine the relations between the European Union and Russia in the aftermath of the Ukrainian crisis and the adoption of sanctions against Russia. These two concepts not only provide a frame of reference for approaching the state of relations between the two (former) partners, but also serve as keys for rethinking the nature of these relations in other terms.

Украинската криза: предизвикателство пред европейската дипломация.

РЕЗЮМЕ:

В тази статия са използвани понятията „комуникация“ и „некомуникация“, разработени от френския социолог Доминик Волтон, за да се изследват отношенията между Европейския съюз и Русия след украинската криза и въвеждането на санкции срещу Русия. Тези две понятия не само предоставят аналитична рамка за разглеждане на състоянието на отношенията между тези (бивши) партньори, но и служат като ключ към преосмисляне същността на тези отношения.

6. Crombois, J. F. (2023). The Ukraine war and the future of the Eastern Partnership. European View, 22(1), 103-110. ISSN 1781-6858

ABSTRACT:

Russia’s unprovoked war against Ukraine calls into question the future of the EU’s Eastern Partnership (EaP) initiative on two levels. First, the war challenges the very geopolitical premise that underpins the Partnership. Second, the EU’s granting of candidate status for Ukraine and Moldova in June 2022, while postponing its decision on Georgia’s membership application, undermines the main rationale of the EaP: to keep the door to EU membership closed. This article argues that while the war in Ukraine may lead to a reshaping of the EaP, its fundamental features will remain for some time.

Войната в Украйна и бъдещето на Източното партньорство.

РЕЗЮМЕ:

Непровокираната война на Русия срещу Украйна поставя под въпрос бъдещето на инициативата Източно партньорство (ИП) на ЕС на две нива. Първо, войната поставя под съмнение самата геополитическа основа, върху която е изградено това партньорство. Второ, предоставянето от ЕС на статут на кандидат-членки на Украйна и Молдова през юни 2022 г., докато решението за кандидатурата на Грузия е отложено, подкопава основната логика на ИП – да запази затворена вратата към членство в ЕС. В статията се отстоява тезата, че макар войната в Украйна да е довела до реструктуриране на ИП, неговите основните характеристики ще се запазят за известно време.

7. Crombois, J. (2022). Another Missed Opportunity in the Western Balkans. Future Europe Journal, 1(1), 32-40. ISSN: 2790-3354

ABSTRACT:

At the onset of the Conference on the Future of Europe (CoFoE), the future of the European Union's expansion in the Western Balkans (WB) seems to have reached a new stalemate. Yet, the CoFoE could offer an opportunity to rekindle the EU's agenda in the WB. Much, however, may depend on the outcome of the process.

This paper argues that the CoFoE could provide a unique opportunity for the EU to clarify the relationship between its two approaches: one based on the objective of transforming the WB through EU membership and the other emphasising more geopolitical considerations as justification for EU membership. Failing to do so may further undermine the influence of the EU in the region while strengthening the influence of the other external powers.

Още една пропусната възможност в Западните Балкани.

РЕЗЮМЕ:

В началото на Конференцията за бъдещето на Европа, перспективите за разширяване на Европейския съюз в Западните Балкани (ЗБ) отново изглеждат отдалечени. Въпреки това, конференцията може да предостави възможност за по-активно следване на европейските приоритети в региона. Много обаче ще зависи от изхода на целия процес. В изследването се твърди, че конференцията предоставя уникална възможност ЕС да изясни връзката между два различни подхода: единият целящ да трансформира ЗБ чрез членство в ЕС, а другият обосноваващ членство в ЕС с геополитически съображения. Липсата на яснота по този въпрос може допълнително да отслаби влиянието на ЕС в региона, като същевременно се засили ролята на други външни сили.

8. Crombois, J. (2020). Lilliput Effect Revisited: Small States and EU Foreign Policy. European View, 19(1), 80-87. ISSN: 1781-6858

ABSTRACT:

The role of small member states in EU foreign policy is increasingly being challenged, especially in view of the reforms being proposed to make the EU more effective as an international actor. These reforms, if adopted, will require the small Central and Eastern European member states, such as Bulgaria, to rethink their old foreign-policy strategies and practices. Instead of band-wagoning and balancing conflicting interests, these small member states will have to learn to be more proactive, to build their reputations and to form alliances if they want to continue to have any influence on EU foreign policy. These issues are discussed in the light of the EU sanctions adopted against Russia in the aftermath of the Ukrainian–Russian conflict of 2014.

Още веднъж за ефекта „лилипут“: Малките държави и външната политика на ЕС.

РЕЗЮМЕ:

Ролята на малките държави членки във външната политика на ЕС е все повече под въпрос, особено с оглед на реформите, предлагани с цел да направят ЕС по-ефективен актьор на международната сцена. Тези реформи, ако бъдат приети, ще изискват от малките централно- и източноевропейски държави като България да преосмислят своите традиционни външнополитически стратегии и действия. Вместо досегашното присъединяване към по-силните страни и балансиране на различни интереси, малките държави членки ще трябва да проявяват по-голяма активност, да градят своята репутация и да търсят подходящи съюзници, ако искат да имат някакво влияние върху външната политика на ЕС. Тези въпроси се разглеждат през призмата на санкциите на ЕС срещу Русия след украинско-руския конфликт през 2014 г.

9. Crombois, J. (2019). The Eastern Partnership: Geopolitics and policy inertia. European View, 18(1), 89-96. ISSN: 1781-6858

ABSTRACT:

On the eve of its tenth anniversary, the EU's Eastern Partnership seems to be drifting towards placing greater emphasis on differentiation and stabilisation than on reforms. This contrasts with the transformative ambitions displayed by the EU when it launched this new initiative in 2009. These ambitions have produced mixed results and were partly abandoned in the 2015 European Neighbourhood Policy Review. Since then, policy inertia seems to have prevailed. This exposes the EU to the risk that its relations with its eastern partners will become increasingly geopoliticised. This might lead the EU to lower its transformative ambitions even further. And this, in turn, could throw into question a fundamental aspect of its foreign policy identity, the EU's role as a transformative power. In other words, such a development

might not only weaken the EU's role in its eastern neighbourhood but also undermine the added value of its foreign policy.

Източното партньорство: Геополитика и политическа инерция.

РЕЗЮМЕ:

В навечерието на своята десета годишнина, Източното партньорство на ЕС изглежда набляга все повече на диференциран подход и постигане на стабилност отколкото на подпомагане на реформи. Това е в противоречие с амбициите, демонстрирани от ЕС при създаването на инициативата през 2009 г., да се постигне трансформация на източноевропейските страни. Тези амбиции не дадоха еднозначни резултати и донякъде бяха изоставени след Прегледа на Европейската политика на съседство през 2015 г. Оттогава насам се наблюдава политическа инерция, което създава риск отношенията с източните партньори да бъдат подложени на нарастващ геополитически натиск. Възможно е това да отслаби още повече амбициите на ЕС да подпомага трансформацията на региона. Подобно развитие може не само да намали ролята на ЕС там, но и да подкопае приноса на Източното партньорство към външната политика на ЕС.

10. Crombois, J. F. (2017). Conflicting Narratives?. Politeja-Pismo Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politycznych Uniwersytetu Jagiellońskiego, 14(49), 109-125. ISSN 1733-6716

ABSTRACT:

Since its inception, the EU's Eastern Partnership has given rise to two seemingly conflicting narratives. The first one, the normative power narrative emphasizes the use of norms expansion as the main objectives of the European Union vis-a-vis its Eastern Partners. The second narrative, i.e. the geopolitical one, emphasizes the need for the EU to develop a geopolitical orientation in its relations with its Eastern neighbours based on interests rather than values. This paper will look at these two narratives, how they originated and how they developed in the EU discourses related to the making of EU foreign policy and more particularly as far as the EU's Eastern Partnership is concerned.

Противоположни наративи?

РЕЗЮМЕ:

Още от създаването си Източното партньорство на ЕС поражда два на пръв поглед противоположни наратива. Първият постулира използването на нормативна сила и подчертава разпространението на определени норми като основна цел на Европейския съюз спрямо източните партньори. Вторият, геополитически наратив подчертава необходимостта ЕС да развива отношенията си с източните си съседи от геополитическа гледна точка, на базата на интереси, а не на ценности. В статията се разглежда формирането и развитието на тези два наратива при обсъждането на външната политика на ЕС и особено на Източното партньорство.

11. Crombois, J. (2017). Crises de la construction européenne et politisation: pour une re-politisation du projet européen [Crises and European integration and politicization: For a re-politicization of the European project]. In P. Gueorguieva & A. Todorov (dir.), A la recherche de la représentation perdue. Nouvelles voies à l'ouest, à l'est et au sud [Searching for the lost representation. New ways in the West, the East and in the South] (pp. 67-80). L'Harmattan. ISBN-10: 2343135649 ISBN-13: 978-2343135649

ABSTRACT:

Since the late 1980s, the European integration process is facing a growing politicization that also challenges its very theoretical bases as envisaged by neo-functionalism and the liberal-intergovernmentalism. According to the authors, Liesbeth Hooghe and Gary Marks, such politicization reflects a post-functionalist moment in the European integration process. Our paper seeks to assess Hooghe and Mark's thesis through two case studies: the Euro crisis and the migrant crisis. In conclusion, our paper argues that the negative impact of such politicization has been over-estimated by Hooghe and Marks while its positive impact has been under-estimated. In other words, such approach has overlooked the possibility of a re-politicization of the EU integration project. The condition for such re-politicization lies in the need for the EU to change its approach, from a technocratic one to what we call a more pragmatist one.

Кризис на европейската интеграция и политизация: За реполитизация на европейския проект.

РЕЗЮМЕ:

От края на 1980-те години процесът на европейска интеграция се сблъсква с нарастваща политизация, която поставя под въпрос самите теоретичните основи на интеграцията, осигурявани от неофункционализма и либералните теории на междуправителственото сътрудничество. Според авторите Лийсбет Хоогес и Гари Маркс, тази политизация отразява нов „пост-функционален момент“ в процеса на европейска интеграция. В настоящата статия се анализира валидността на тази теза чрез два случая: кризата на еврото и миграционната криза. Стига се до заключението, че Хоогес и Маркс преувеличават отрицателното влияние на политизацията. Те пренебрегват възможността реполитизирането на интеграционния проект в рамките на ЕС да даде положителни резултати. Условието за такава реполитизация се създава от необходимостта ЕС да промени цялостния си подход, като той стане по-малко технократичен и по-прагматичен.

12. Crombois, J. F. (2015). Which Geopolitics for the European Union? The EU's Eastern Partnership. International Relations and Diplomacy, 3(7), 480-486. ISSN: 2328-2134

ABSTRACT:

This article discusses whether the European Union (EU) has engaged in a geopolitical approach when it comes to its Eastern neighbors, now included in the EU's Eastern Partnership. The paper concludes that the EU has not engaged in a geopolitical approach when it comes to its policies towards its Eastern neighbors. Instead, it has

approached them through the prisms of inter-connectedness and interdependency. The main reason for that rejection of geopolitical approach lies in the role that the EU has assigned to itself as an international actor, i.e. as a civilian and normative power. Finally, the use of civilian instruments would avoid the EU falling into a geopolitical trap that would lead to a zero sum game situation for its Eastern neighbours in their relationships with Russia

Каква трябва да бъде геополитическата ориентация на Европейския съюз? Източното партньорство на Европейския съюз.

РЕЗЮМЕ:

В статията се разглежда въпросът дали Европейският съюз (ЕС) прилага геополитически подход спрямо своите източни съседи, включени в инициативата Източно партньорство. Изводът е, че ЕС не използва геополитически подход в отношенията си с източните партньори, а ги третира през призмата на взаимната зависимост и свързаност. Основната причина за отхвърляне на геополитическия подход е ролята, която ЕС си е поставил като международен актьор – да действа като гражданска и нормативна сила. Използването на граждански инструменти позволява на ЕС да избегне създаването на геополитическа ситуация, в която неговите съседи на изток ще се окажат въвлечени в игра с нулева сума в отношенията си с Русия.

13. Crombois, J. (2009). Curriculum development in European studies at the American University of Bulgaria: Challenges and prospects. Proceedings University of Ruse, 48(52), 140–146. ISSN 1311-3321

ABSTRACT:

This paper presents the main features of the European studies program as developed at the American University in Bulgaria. It highlights the different challenges of designing such a program due to the specific nature of the institution. It concludes that the European studies program has gained increasing legitimacy amongst students but will most certainly have to adjust to the changing European Union itself without overlooking the need for an increasing cooperation with other higher education institutions in Bulgaria and in the wider region.

Разработване на учебната програма по европейстика в Американския университет в България: Предизвикателства и перспективи.

РЕЗЮМЕ:

Статията представя основните характеристики на програмата по европеистика, разработена в Американския университет в България. Акцентира се върху специфичните предизвикателства при разработването на такава програма поради уникалния характер на институцията. Прави се изводът, че програмата придобива все по-голяма легитимност сред студентите, но ще трябва да бъде адаптирана към промените в Европейския съюз и да се засили сътрудничеството с други висши учебни заведения в България и региона.

14. Crombois, J. F. (1999). Camille Gutt et la création du Fonds monétaire international (1940-1946). Relations Internationales, (99), 289-305. ISSN: 0335-2013

ABSTRACT:

Camille Gutt's contribution and participation in the negotiations leading to the establishment of the International Monetary Fund which he became the first Managing Director from 1946 to 1951 remain largely unknown. This contribution aims at looking beyond the biographical dimension by focusing on two main points. The first relates to the legacy of interwar economic and monetary cooperation. The second relates to compatibility between the Bretton Woods objectives and the priorities of the Belgian government in exile's foreign policy.

Камий Гут и създаването на Международния валутен фонд.

РЕЗЮМЕ:

Приносът на Камий Гут и участието му в преговорите, довели до създаването на Международния валутен фонд (МВФ), на който той става първи управляващ директор от 1946 до 1951 г., остават до голяма степен неизследвани. Статията цели да отиде отвъд чисто биографското измерение, като се фокусира върху два основни аспекта. Първият е свързан с наследството на икономическото и монетарно сътрудничество между двете световни войни. Вторият засяга съвместимостта между поставените пред Бретън-Уудската система цели и приоритетите на външната политика на белгийското правителство в изгнание.

15. Crombois, J. F. (2004). Le Fonds Monétaire International, le plan Marshall et la reconstruction des économies européennes 1946-1951. Revue Belge de Philologie et d'Histoire, 82(4), 995-1019. ISSN 00350818

ABSTRACT:

The Bretton Woods system, created in July 1944, was designed to address the multiple monetary and financial problems of the post-war period. In 1948, the launch of the Marshall Plan would appear as

an initial acknowledgment of this system's failure regarding the reconstruction of European economies. It must be noted, however, that while this acknowledgment of failure is recurrent in the historiography of reconstruction, its reasons have, on the other hand, received little scholarly attention. This contribution aims to fill that gap by demonstrating that the so-called failure of the Bretton Woods system must be integrated into a broader context of international cooperation at the dawn of the Cold War.

Международният валутен фонд, планът Маршал и възстановяването на европейските икономики, 1946–1951 г.

РЕЗЮМЕ:

Бретън-Уудската система, създадена през юли 1944 г., е замислена с оглед на множеството парични и финансови проблеми, които се очаква да възникнат в следвоенния период. През 1948 г. стартирането на Плана „Маршал“ изглежда като признание, че тази система не е допринесла за възстановяването на западноевропейските икономики. Въпреки че в историографията на следвоенното възстановяване често се признава този неуспех, причините за него на практика са недостатъчно изследвани. Настоящата статия се стреми да запълни тази празнина, като показва, че т.нар. „провал“ на Бретън-Уудската система трябва да бъде разглеждан в по-широкия контекст на международното сътрудничество в началото на Студената война.

16. Crombois, J. F. (2008). The ENP and EU actions in conflict management: Comparing between Eastern Europe and the Maghreb. Perspectives: review of Central European affairs, 16(2), 29-51. ISSN: 1210-762X

ABSTRACT:

This article assesses the relations between the European Neighbourhood Policy (ENP) and the EU actions in conflict management in the neighbourhood. It is based on a comparative approach to the EU actions towards the 'unsolved' conflicts in the Maghreb and in Eastern Europe respectively. It argues that the comparative approach may be used to test the ENP with regard to its ambitions in conflict management. This article raises two questions. The first relates to the added value of the ENP with regard to EU actions in conflict management. The second relates to the extent to which the inclusion of conflict management in the ENP may inform us as to the international role of the EU. It concludes that the ENP showed a mixed record in terms of triggering new EU initiatives in conflict management in Eastern Europe and in the Maghreb due mainly to a lack of internal and external coherence. It also concludes that if the inclusion of conflict management in the ENP does not invalidate the thesis of EU civilian power, it sheds light on its scope.

Европейската политика за съседство и действията на ЕС за управление на конфликти: Сравнение между Източна Европа и Магреб.

РЕЗЮМЕ:

В статията се изследва връзката между Европейската политика за съседство (ЕПС) и действията на ЕС в управлението на конфликти в съседните региони. Използван е сравнителен анализ на действията на ЕС спрямо „нерешени“ конфликти в Източна Европа и Магреб. Отстоява се тезата, че сравнителният подход може да бъде използван като инструмент за оценяване на свързаните с ЕПС амбиции по отношение управлението на конфликти. Статията поставя два основни въпроса: първият е за приноса на ЕПС към действията на ЕС в управлението на конфликти; вторият разглежда степента, до която включването на управлението на конфликти в ЕПС може да допълни представата ни за международната роля на ЕС. Заключение е, че ЕПС дава нееднозначни резултати с оглед предприемането на нови инициативи за управление на конфликти в Източна Европа и Магреб, основно поради липсата на вътрешна и външна съгласуваност. Също така включването на управлението на конфликти в ЕПС не опровергава тезата, че ЕС действа предимно като гражданска сила, но спомага да се изясни обхватът на тези действия.

17. Crombois, J. F. (2014). The International Monetary Fund and European Regional Monetary Cooperation, 1946-1958. In: G. Migani, L. Mechi & F. Petrini (eds.). Networks of Global Governance. International Organisations and European Integration in a Historical Perspective (pp. 39-60). Cambridge: Cambridge Scholars Publishing. ISBN-10: 144385655X, ISBN-13: 978-1443856553

ABSTRACT:

This contribution aims at exploring the challenges for postwar monetary cooperation both at the global and the European regional level from 1946 to 1951. In doing so, it will underscore the need to look at the sometimes-paradoxical dynamics between international cooperation and regional cooperation as highlighted in the growing incompatibility between the International Monetary Fund's policies towards Europe and the reactions they generate in Western Europe. In sum, this contribution challenges the main assumptions of hegemonic stability theories that have been proposed as main framework of analysis for post-War economic reconstruction.

Международният валутен фонд и Европейското регионално парично сътрудничество 1946-1958.

РЕЗЮМЕ:

В статията се изследват предизвикателствата пред следвоенното парично сътрудничество на глобално и регионално европейско равнище в периода 1946–1951 г. Подчертава се необходимостта да бъдат анализирани често парадоксалните динамични взаимовръзки между международното и регионалното сътрудничество, които се проявяват в нарастващата несъвместимост между политиките на Международния валутен фонд към Европа и реакциите,

които те предизвикват в Западна Европа. Поставят се под съмнение основните изходни предположения на теориите за хегемонна стабилност, които се ползват като основна концептуална рамка за анализ на следвоенното икономическо възстановяване.

